

[Stein.]

hvorefter Handelsministeren har forpligtet sig til at sælge 12½ Mill. Kr. af Statens Beholdning af Landmandsbankaktier. Denne Bestemmelse tilfredsstiller kun Mindretallet, for saa vidt som man deri ser en Begyndelse paa den Afvikling, som man mener, at Regeringen er legalt forpligtet til. Mindretallets Opfattelse er den, at Paabudet om at sælge af Landmandsbankens Aktier ifølge Landmandsbanklovens Ordlyd maa forstaaes saaledes — jeg skal ikke komme ind paa Enkeltheder —, at Regeringen allerede paa nærværende Tidspunkt burde have realiseret i det mindste for 30 Millioner af Statens Beholdning.

Med Henblik paa Bestemmelserne i § 20 angaaende Adgangen til at indhente Oplysninger hos Banktilsynet, Sparekassetilsynet og Fondsbørstilsynet erkender Mindretallet, at Formuleringen, saaledes som den nu fremtræder, betegner en afgjort Forbedring i Forhold til den oprindelige Formulering, men af Hensyn til den Tillid og Tryghed, som er af afgørende Betydning i Forretningsforhold, og som — det vil jeg understrege — ogsaa er af afgørende Betydning for de paagældende Tilsynsmyndigheder i Forhold til de respektive Institutter og Selskaber, som er underlagt dem, ønsker man at fremhæve, at man forudsætter, at de Oplysninger, som i paakommende Tilfælde kan tilvejebringes hos Tilsynsmyndighederne, ikke uden tvingende Grunde udstrækkes til at omfatte de enkelte private Engagements.

Endelig anfører Mindretallet, at det vilde have anset det for en væsentlig Fordel, om man kunde have faaet den i § 32 anførte Frist til Aaret 1948 forlænget, fordi man deri vilde have set en større Garanti for en betryggende Ordning.

Imidlertid hindrer disse Betragtninger altsaa ikke, at ogsaa Mindretallet tiltræder Flertalsbetænkningen og anbefaler det høje Ting at stemme for det foreliggende Lovforslag.

Foruden det nævnte Mindretal har et Mindretal, omfattende Venstres Repræsentanter, afgivet en Særbetænkning, men jeg gaar ud fra, at man fra Mindretallets Side selv vil redegøre for denne.

Hermed skal jeg anbefale at stemme for det foreliggende Lovforslag.

Rytter: Som det blev udviklet her ved Sagens første Behandling, var mit Parti tilfreds med, at Ministeriet fremsatte et Lovforslag, hvorefter Banken ikke skulde være en Statsbank, men vi havde ganske

vist haabet, at den ikke blot i Formen, men ogsaa i Realiteten var blevet forskellig fra en Statsbank. Vi har ikke kunnet tiltræde Lovforslaget, saaledes som det forelaa, da det kom herover fra Folketinget. Vi mener nemlig, at der er givet Banken alt for lidt Myndighed, saa at man ikke, som det var Hensigten, faar en selvejende, selvstyrende Institution, men i Virkeligheden en Institution, hvor det politiske Ministerium kommer til at øve en meget stor Indflydelse, baade med Hensyn til Bankens Forhold i Almindelighed, som det nærmere er udviklet i Folketingets Betænkning, men ogsaa med Hensyn til Besættelsen af de vigtigste Pladser i Bankens Bestyrelse, Repræsentantskab og Direktion. Vi har derfor ikke kunnet gaa med til Lovforslaget, som det foreligger, idet vi mener, at det vil være vanskeligt at opnaa den Tillid og Tryghed, som der gerne skulde være over for denne Bank, naar et politisk Ministerium udøver en saa stor Indflydelse.

Det er dog ikke blot af denne Grund, men ogsaa fordi vi er imod, at Ministeriet ikke opfylder den Forpligtelse, som det ifølge vor Formening har til Salg af Landmandsbankaktierne, at vi ikke har kunnet gaa med til Lovforslaget. Vi havde troet, at det Synspunkt, at Ministeriet skulde tvinges til at opfylde sin Forpligtelse, var fælles for flere Partier i denne Sal, og vi tror ikke, saaledes som man gør det fra anden Side, at naar man blot faar gjort Begyndelsen, saa gaar Resten af sig selv. Naar man har henvist til, at der eventuelt i Forbindelse med Optagelsen af Statslaan, eller hvad det nu kan være, kunde findes en Udvej til at faa Ministeriet til at give efter, har det ogsaa vist sig ikke at holde Stik.

I Landstingets Udvalg er der — hvad ogsaa den ærede Ordfører berørte — gjort Forsøg paa at opnaa en Ordning, hvorefter der baade skulde sælges af Landmandsbankaktierne og eventuelt tillige foretages visse Ændringer i Forslaget. Den ærede Ordfører var inde paa visse Ønsker om Ændringer, som er omtalt i Betænkningen. Ogsaa vi havde ønsket visse Ændringer, men nogen Realitetsforhandling kom ikke i Gang, og vi stillede ikke de Ændringsforslag, som det fra først af var vor Hensigt at stille, fordi Ministeren kategorisk erklærede, at han ikke ønskede Lovforslaget tilbage til Folketinget. Som Følge deraf var al Realitetsforhandling udelukket.

Vi kan derfor ikke medvirke til Lovforslagets Gennemførelse, men vil stemme imod det ved tredje Behandling.